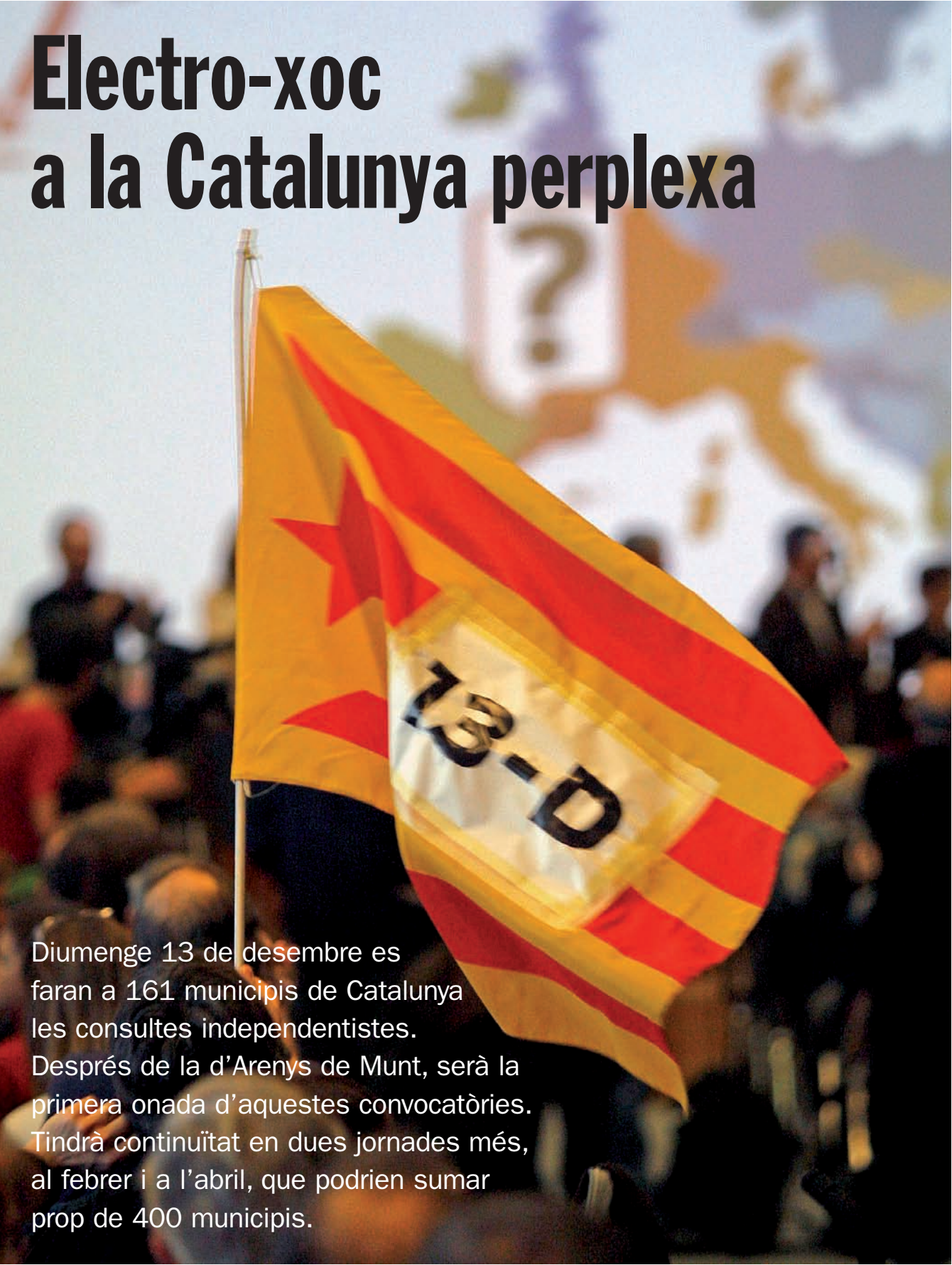

Electro-xoc a la Catalunya perplexa

Diumenge 13 de desembre es faran a 161 municipis de Catalunya les consultes independentistes. Després de la d'Arenys de Munt, serà la primera onada d'aquestes convocatòries. Tindrà continuïtat en dues jornades més, al febrer i a l'abril, que podrien sumar prop de 400 municipis.

EFE

Al'estudi "Societat Catalana 2008", l'Associació Catalana de Sociologia (ACS) –filial de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)–, parlava de Catalunya com d'un país perplex. El procés esgotador de revisió de l'Estatut català –que a hores d'ara encara espera la sentència del Tribunal Constitucional–, va posar al descobert totes les debilitats del catalanisme. És en aquell context que apareixia allò del català *emprenyat*, o els advertiments del president de la Generalitat, José Montilla, d'un risc creixent de *desafecció* de Catalunya respecte d'Espanya. Tot plegat ha anat fent el seu bull. I ara, allò que va començar com una iniciativa local a Arenys de Munt, una consulta independentista, ha acabat convertint-se en una mobilització més generalitzada arreu.

El diumenge 13 de desembre 161 municipis de tot Catalunya duran a terme consultes populars independentistes, impulsades per entitats socials i, en la major part dels casos, amb un suport més o menys formal del ple municipal respectiu. En total, prop de 700.000 persones –amb un cens calculat a partir de les persones empadronades més grans de 16 anys– són convocades a aquesta consulta. Però, més enllà dels resultats d'aquest diumenge, a diversos municipis entitats i associacions preparen més consultes independentistes.

Aquests actes són organitzats per plataformes locals, constituïdes arreu del territori i que aglutinen les entitats socials, culturals i organitzacions polítiques que volen impulsar-les. Totes plegades formen part de la Coordinadora per la Consulta sobre la Independència.

De moment, diumenge toca el torn a 161 municipis. Però les properes onades de consultes, el mes de febrer i el mes d'abril, segons la coordinadora, poden arribar a 400 poblacions.

A la jornada d'aquest diumenge, per comarques, la d'Osona és on es faran més consultes, amb 35 municipis, que representa més del 90% de la població. Entre aquests municipis, hi ha les principals poblacions de la comarca, com ara la capital, Vic, o Manlleu, Torelló i Centelles. De fet, per l'alt suport que ha rebut aquesta convocatòria, Osona serà un dels principals punts que caldrà

Presentació del manifest de suport a les consultes independentistes, el dia 26 novembre, al Col·legi de Periodistes de Catalunya.

observar la jornada del 13 de desembre. També més comarques, com ara el Pla de l'Estany, les Garrigues o la Garrotxa, entre més, han mobilitzat un gruix important de municipis.

La jornada de diumenge es farà en algunes poblacions de mida considerable i a diverses capitals de comarca. Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), amb més de 59.000 persones convocades, és la població més important que participarà en aquesta jornada. La segueix Vilanova i la Geltrú (capital del Garraf), amb més de 54.000 electors, Vic (la capital d'Osona), amb més de 32.000 i Vilafranca del Penedès (capital de l'Alt Penedès), amb més de 31.000. Hi ha més capitals de comarca on també es faran consultes: Berga (Berguedà), Banyoles (Pla de l'Estany), Tàrraga (Urgell), Santa Coloma de Farners (Selva), Ripoll (Ripollès) i Solsona (Solsonès).

Suport a les consultes. Aquesta iniciativa d'organitzar les consultes ha arribat, com indicàvem, en un moment de desencís polític entre diversos àmbits socials i culturals, pels magres resultats que Catalunya va obtenir després del feixuc procés de reforma de l'Estatut. Aquestes consultes han aconseguit la complicitat de moltes entitats i associacions d'arreu del territori. Tal com expressen des de la coordinadora de les consultes, la iniciativa ha pogut dibuixar un nou horitzó polític per a aquells sectors polítics i socials més desenganyats amb tot el procés estatu-

tari. Un horitzó que ha rebut el suport de representants provinents d'àmbits diferents del món associatiu, cultural, social, econòmic o polític, tal com s'ha pogut veure als diversos actes de suport a les consultes.

Però, a més a més, aquestes consultes es proposen en un moment en què totes les enquestes publicades apunten a un augment del creixement de l'independentisme a Catalunya. De fet, dijous passat, el diari *Avui* publicava els resultats d'una enquesta de la Universitat Oberta de Catalunya, en la qual es reflectia que el 50,3% de la població de Catalunya donaria suport a la independència, en un referèndum. Per primera vegada una enquesta dona aquesta opció com a majoritària, i en contrast amb un 17,8% que votaria que no. La resta correspon a gent que s'abstindria o no votaria (un 24,6%), un 5,8% que no sap què faria i un 1,4% que no respon. La resta d'enquestes publicades, tot i no ser tant rotundes, expressen un augment progressiu dels partidaris de la independència de Catalunya.

La reacció. És en aquesta percepció de l'increment de l'independentisme, –o, si més no, d'allò que el president de la Generalitat va considerar, amb tot d'advertiment, una amenaça de desafecció creixent a Catalunya–, que cal situar la reacció jurídica i mediàtica contra aquestes consultes locals. En el cas de la primera consulta, la del dia 13 de setembre a Arenys de Munt, la

JORDI PLAY

Cartell de suport a la consulta popular sobre la independència de Catalunya. Diverses entitats del país, també col·lectius d'immigrants diversos, donen suport a la participació ciutadana en aquesta convocatòria del dia 13 de desembre.

càrrega dels estaments judicials per a provar d'evitar la consulta –i alhora no impedir la contramanifestació falangista– va evidenciar de quina manera es mira aquestes iniciatives l'estat espanyol. Ara, novament, els falangistes, han anunciat la convocatòria de manifestacions als municipis convocants de referèndums, alhora que han instat la fiscalia general de l'estat a actuar contra les consultes.

Aquesta vegada s'hi han afegit la Confederació d'Entitats Regionals a Catalunya (Cecrec), que agrupa cases regionals d'Andalusia, Extremadura, Aragó, Castella - la Manxa i Galícia a Catalunya. Aquesta entitat va difondre un manifest conjunt, amb el títol "Per la legalitat democràtica". Al text, hi expressen la "preocupació" per les consultes independentistes, i acusen ERC i CiU de voler "canviar les regles del joc" i els titllen d'"immadurs" per haver donat suport a les consultes. Afegeixen que aquestes votacions "no duen enlloc"

perquè "la Constitució és clara en aquest sentit". Diversos representants d'algunes d'aquestes cases regionals estan vinculats amb sectors molt reactius a polítiques, per exemple, com la de la immersió lingüística, i formen part dels sectors més espanyolistes del PSC-PSOE. Aquests sectors, els anys 90 ja es van expressar contraris a la darrera llei de política lingüística, i alguns dels seus membres han alimentat moviments polítics que finalment es van acabar agrupant al voltant de la formació Ciutadans.

Durant molts anys aquestes entitats van monopolitzar el sentiment territorial de la immigració espanyola a Catalunya i es van acabar convertint, especialment els anys 80 i 90, en un important *lobby* polític. Tanmateix, amb el canvi demogràfic dels darrers temps, amb la nova onada migratòria, aquest monopoli s'ha anat trencant, alhora que han anat apareixent diversos col·lectius d'immigrants, tant provinents de l'estat espanyol com de

fora. De fet, molts d'aquests mateixos col·lectius nous donaven resposta, 24 hores després, al manifest, en una conferència de premsa. La coordinadora de les consultes rebia el suport de persones vinculades a diverses entitats d'immigrants com ara Clàudia Videla –d'Espai Latino–, Jorge Cruz –president de l'Associació Casa de Mendoza a Espanya i director general d'Espai Latino–, Ahmed Benallal –president de l'associació Llum del Nord–, Abdelhak Elhaddouti –del Col·lectiu Amazic–, Mbaye Gaye i Omar Diatta –del Col·lectiu Senegalès de Catalunya–, Óscar Carral Arriguchi –del Col·lectiu d'Immigrants del Vallès–, Diego Arcos –president del Casal Argentí–, Mohamed Iqbal i Javed Illyas –de la comunitat pakistanesa–, Flavio Carvalho –de la comunitat brasilera de Catalunya– o Pedro Morón de la Fuente –de l'associació Els altres Andalusos i Catalònia Acord.

Enric Rimbau